

CBE 330-2018 beoordeling masterscriptie

UITSPRAAK

in het geding tussen X te Groningen, hierna ook te noemen appelland,

en

de examiner van de masterscriptie van de opleiding Supply Chain Management, hierna te noemen SCM, van de faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van de masterscriptie voor de opleiding.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van de masterscriptie om aan appelland op 3 september 2018 het cijfer 5 toe te kennen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 20 december 2018 waarbij appelland is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van Y, Z. W was met kennisgeving afwezig.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft een scriptie geschreven ter afronding van zijn masteropleiding SCM. Deze scriptie is op 3 september 2018 becijferd met een 5. Het betrof een herkansingsmogelijkheid; de scriptie was aanvankelijk met een onvoldoende beoordeeld. Op 20 september 2018 dient appelland via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij de faculteit economie en bedrijfskunde tegen de vaststelling van dit cijfer. Via een omweg is het beroepschrift terecht gekomen bij het College van Beroep voor de Examens. Er vindt een schikkinggesprek plaats op 20 november 2018. Een schikking komt echter niet tot stand, waarna het beroep is behandeld op een zitting van het College op 20 december 2018.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer. Appelland realiseert zich dat het cijfer 6 de maximale score is in verband met de herkansingsmogelijkheid, maar hij wil toch aangeven dat hij ontevreden is over de begeleiding door verweerder.

Appelland erkent dat hij het afstudeerproject volgde in combinatie met drie vakken waar zijn research proposal onder heeft geleden. Hij heeft destijds geen contact meer gezocht met zijn begeleider en heeft er begrip voor dat zijn eerste kans een onvoldoende heeft opgeleverd. Echter, vanaf de herkansingsmogelijkheid heeft zijn begeleider hem in de steek gelaten. Nadat appelland weinig feedback had ontvangen op zijn verbeterde scriptie heeft hij namelijk op 2 juli 2018 om feedback per hoofdstuk gevraagd. Hij kreeg enkel als antwoord dat het beter moest maar niet wat er beter moest. Vervolgens heeft appelland zelf aan zijn scriptie gewerkt en heeft hij op 20 juli 2018 een draft ingeleverd. Op 23 juli 2018 heeft appelland deze versie besproken met zijn begeleider en is toen weer verder aan de slag gegaan, waarna hij op 14 augustus 2018 de definitieve versie heeft ingeleverd.

Appelland is het er niet mee eens dat hij pas nieuwe punten van kritiek van zijn begeleider kreeg nadat hij de definitieve versie had ingeleverd. Dit had hij veel eerder moeten doen. Er werden nu zelfs dingen fout gerekend die tijdens het gesprek op 23 juli nog goed waren.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd.

Normaliter hebben studenten die gebruik maken van de herkansingsmogelijkheid slechts een maal recht op feedback die wordt gegeven via het beoordelingsformulier van de eerste kans. Verweerder had kunnen volstaan met het aangeven waarom de herkansingsmogelijkheid niet tot een voldoende heeft geleid. Appellant heeft als extra service al meer feedback ontvangen bij zijn herkansingsmogelijkheid dan waar hij recht op had. Hij heeft namelijk per email feedback ontvangen en appellant heeft een uitgebreid gesprek met verweerder gehad op 23 juli 2018. Verweerder voert aan dat appellant dus wel degelijk inhoudelijke feedback heeft ontvangen, waarbij tevens is aangegeven dat het stuk over de hele linie beter moest. Verweerder heeft gezien dat appellant in zijn laatste versie een aantal inhoudelijke wijzigingen heeft doorgevoerd op basis van de gegeven feedback waardoor het stuk wel is verbeterd maar helaas nog niet voldoet aan de eindtermen.

Zoals appellant zelf al aangeeft, heeft hij gedurende het proces van de eerste kans geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om tussentijdse feedback te ontvangen. Zijn research proposal is zelfs twee maal afgekeurd en appellant is daarna op eigen houtje verder gegaan. Gelet hierop komen de gevolgen hiervan voor rekening van appellant en zou het onredelijk zijn ten opzichte van andere studenten om aan appellant een derde kans te geven.

Tot slot verzoekt verweerder het College om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of er sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Appellant voert -samengevat- aan dat verweerder tekort is geschoten in de begeleiding van de scriptie. Het gaat dan specifiek om de begeleiding bij de herkansingsmogelijkheid van zijn scriptie.

Hierover overweegt het College het volgende. De masterscriptie van appellant is aanvankelijk met een onvoldoende beoordeeld. Appellant heeft zijn scriptie toen verbeterd waarna zijn scriptie met het cijfer 5 is beoordeeld. De maximaal haalbare score in geval van een herkansing was een 6 geweest. Het beroep van appellant richt zich tegen de laatste beoordeling, zodat de eerste beoordeling buiten beschouwing blijft in deze procedure.

Het is het College gebleken dat verweerder appellant meerdere keren van feedback heeft voorzien gedurende het gehele scriptieproces. Appellant heeft niet van alle mogelijkheden voor het ontvangen van feedback gebruik gemaakt door geen gebruik te maken van de mogelijkheden tot het ontvangen van feedback bij de eerste kans. De gevolgen van het missen van de feedback komen voor rekening van appellant. Voorts oordeelt het College dat formeel gezien verweerder geen extra feedback had hoeven te geven bij de herkansingsmogelijkheid anders dan hetgeen op het beoordelingsformulier van de eerste kans was aangegeven. Verweerder heeft appellant bij de herkansingsmogelijkheid tot in ieder geval twee maal toe van extra feedback voorzien. Het is het College aldus niet gebleken dat verweerder tekort is geschoten in de begeleiding van de herkansingsmogelijkheid.

Ook is van belang dat zowel de begeleider als de tweede beoordelaar de scriptie hebben beoordeeld, waarbij geen grote verschillen in de eindbeoordeling zijn gebleken uit de gebruikte beoordelingsformulieren.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen redenen zijn te oordelen dat de beoordeling van de masterscriptie van appellant onzorgvuldig is geweest en het College concludeert dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 17 januari 2019 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. ir. T. van Dijk en I.W. Weelink in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.